

**Razlučni vjerovnik:
i Stečajni vjerovnik** **Nada Landeka, Miroševička cesta 132A, 10040 Zagreb,
OIB: 66442372699**, zastupana po odvjetniku
Mario Poljak iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 15

Stečajni dužnik: **Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o.** za preradu i trgovinu drvom, Ivanec, Trg hrvatskih Ivanovaca 9, MBS: 081275996, OIB: 10369907905 zastupano po stečajnoj upraviteljici Ivani Brebrić

PODNEŠAK RAZLUČNOG VJEROVNIKA

kojim se očituje na podnesak stečajne upraviteljice

-obračun troškova unovčenja predmeta razlučnoga prava od 31.10.2023.

-Prijedlog diobe kupovine radi namirenja prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu

oglašeno 02.11.2023. godine (dalje **Predmetni obračun i Prijedlog diobe**)

prilozi

Razlučni vjerovnik očituje se na **Predmetni obračun na način da se ne slaže i prigovara Predmetnom obračunu Stečajnog upravitelja i da se ne slaže i prigovara Prijedlogu diobe kupovine radi namirenja prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu.**

Nagrada stečajnom upravitelju

Razlučni vjerovnik smatra da je Nagrada stečajnom upravitelju koji isti potražuje suviše zatražena te bi Naslovni sud trebao uzeti u obzir stav VTS-a sa sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održane 26. listopada 2021. prema kojima je izražen stav da cit.;

1.Nagrada za rad stečajnom upravitelju

Pravno shvaćanje:

„Visina nagrade stečajnom upravitelju utvrđuje se primjenom kriterija obujma i složenosti poslova, rada stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednosti unovčene stečajne mase, slijedom čega nagrada može biti i manja od visine nagrade obračunate samom primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima.“

Dalje, razlučni vjerovnik smatra da u ovom stečajnom postupku obujam i složenost poslova nije bila velika, te nije bilo potrebno preispitati velik broj tražbina obzirom da se radilo samo o 3 tražbine vjerovnika u različitim ispitnim redovima, tražbina RH, tražbina Nade Landeke i tražbina FINA-a, te razlučna prava Lucrum Novus d.o.o., Nade Landeka i Ministarstva financija, a što nije niti ispitivano, stoga ispitivanje u ovom stečaju nije bio složen posao niti se radilo o velikom obujmu posla. Ujedno stečajna upraviteljica je imenovana upraviteljem tek dana 06.06.2022. godine kada je prethodno već urađeno ispitivanje tražbina od prethodnog stečajnog upravitelja, zatim odrađena su ispitna i izvještajno ročište, te je angažiran vještak radi procjene i izrađena je i procjena nekretnina. Prema tome stečajna upraviteljica stupa na

mjesto upravitelja kada su već odrađene radnje u stečajnom postupku, osim prodaje, s time da je stečajna upraviteljica pristupila do sada samo na jednu skupštinu vjerovnika i izvršila primopredaju nekretnina.

Također radi se o prodanoj nekretnini koja ranije nije bila u posjedu stečajnog dužnika, koju su protupravno koristile treće osobe, **konkretno članovi obitelji Lucrum Novus d.o.o. i članovi uprave trgovačkog društva Lucrum Novus d.o.o.** a sve na štetu Stečajne mase iza DI FENIKS d.o.o. stoga je bilo nužno potrebno i poduzeti pravne radnje radi naknade za najam nekretnine, sukladno odredbama Stečajnog zakona, a što također nije učinjeno.

Stoga razlučni vjerovnik smatra da je Stečajna upraviteljica zatražila suviše visoku nagradu obzirom na obujam i složenost njenog odrađenog posla u ovom stečajnom postupku.

Izravni troškovi za nekretninu

Režijski troškovi za nekretninu – suviše su zatraženi. Stečajni upravitelj nije dostavio dokaze o predmetnim troškovima.

Putni troškovi stečajnog upravitelja – suviše su zatraženi i ničim dokazani obzirom da se radi o nekretnini u Sesvetama koja je dio Zagreba, a stečajni upravitelj je sa sjedištem u Zagrebu i također nije bilo potrebe da se dolazi na nekretninu više od eventualno 2 puta, jer su potencijalni kupci mogli svi doći na jedan određeni dan razgledavanja.

Troškovi promjena brava na nekretnini – suviše su zatraženi obzirom da se radi o jednoj kući pa je bilo potrebe zamijeniti bravu samo na glavnim vratima.

Opći troškovi za nekretninu

Knjigovodstvene usluge do 31.10.2023. – suviše su zatraženi obzirom da Stečajni dužnik nije imao nikakvo poslovanje, primjerice najam ili slično da bi knjigovodstvene usluge bile tolike, jasno je po zakonu Dužnik mora imati knjigovodstvo, ali toliki iznos za knjigovodstvo nije ni poslovno ni životno logično, pa toliko plaćaju društva koja tijekom godine izdaju 50 ili više računa, a ovdje se ne radi ni o kakvom poslovanju.

Arhiviranje dokumentacije – Nejasno je koja je to dokumentacija za arhiviranje, kada se radi o stečaju otvorenom 2018. godine nad imovinom Stečajnog dužnika koji nije poslovao od 2013. godine

Troškovi parničnog postupka P-130/2020 (P-DO-47/2020)

Razlučni vjerovnik smatra da se radi o sporu neznatne vrijednosti i opsega, što Stečajna upraviteljica može i sama odraditi bez stručne pravne pomoći. Odgovor na tužbu je podnesen, tužitelj nije aktivno legitimiran za podnošenje tužbe. Utvrđenje prava vlasništva neosnovano je tražiti od Stečajnog dužnika DI FENIKS d.o.o. tim više što su tužitelji upisani u zemljišne knjige kao vlasnici dijela nekretnine, stoga je u tom dijelu Sud dužan tužbu odbaciti, dok je u preostalom dijelu tužbe nastao nedostatak pravnog interesa i nedostatak aktivne legitimacije obzirom da tužitelji nisu više vlasnici nekretnine koja je predmet spora. Iz navedenih razloga pretpostavka je da će predmet spora biti riješen već na pripremnom ročištu.

Razlučni vjerovnik smatra da bi trošak parnice (koji je određen suprotno pravnom stajalištu Europskog suda za ljudska prava, obzirom da se radi i o prevelikom iznosu parničnog troška dosuđen zamjeniku državnog odvjetnika koji je zastupao Republiku Hrvatsku u sporu) trebali

snositi svi vjerovnici podjednako kako stečajni vjerovnici tako i razlučni, dok trošak procjene vrijednosti konkretno nekretnine u Sesevskom Kraljevcu, od čije prodaje se vrši dioba, trebaju snositi oni razlučni vjerovnici koji će biti namireni od iznosa kupovine. Navedeno potvrđuje i sudska praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske.

U vezi Prijedloga diobe kupovine (protivnog zakonu) radi namirenja prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu

Razlučni vjerovnik smatra da je stečajna upraviteljica formalistički, bez sagledanja svih činjenica i dokaza u konkretnom stečajnom postupku predložila primjenom odredbi čl. 248 SZ-a namiru prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu.

Navedena nekretnina opterećena je razlučnim pravom tri razlučna vjerovnika

1. Lucrum novus d.o.o.
2. Landeka Nada
3. Ministarstvo financija RH

Razlučni vjerovnik smatra da je potpuno neopravdano i protivno zakonskim odredbama,

te protivno dosadašnjoj praksi Visokog trgovačkog suda RH i Vrhovnog suda RH Stečajna upraviteljica predložila da se iz diobe kupovine namire previsoko odmjereni troškovi stečajnog postupka –iznosu od **29.799,98 EUR-a** (224.527,94 kn) kako je to naprijed obrazloženo, te da se ostatom iznosa od **97.018,62 EUR** namiri razlučnog vjerovnika (prema stanju upisa u zemljišne knjige prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu Lucrum Novus d.o.o., OIB: 5762386629, Ulica Pavla Lončara 13, 10360 Sesvete). Tako predloženom namirom prvi razlučni vjerovnik bio bi neopravdano namiren jer navedeni iznos namire ne proizlazi ni iz zemljišne knjige ni iz dokumentacije koja je dostavljena u spis uz Ugovor o ustupu tražbine i priloge u koje očigledno Stečajna upraviteljica nije ni načinila uvid, u suprotnom sigurno ne bi predložila takav ničim opravdani prijedlog.

Prijedlog stečajne upraviteljice za namirenje prvog razlučnog vjerovnika protivan je

1. Stanju zemljišne knjige
2. Uredbi Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000.g
3. Dokumentaciji u spisu
4. Europskoj Direktivi o zaštiti potrošača 93/13 i Izmjeni i dopuni Direktive broj 93/13 EEZ, Direktiva EEZ 2019/2161 od 27. studenoga 2019
5. Presudi Europskog suda u Luksemburgu C-377/14 predmetu Radlinger protiv Finway
6. Pravomoćnoj presudi broj 26.P-1401/2012 od 4. srpnja 2005. godine Trgovačkog suda u Zagrebu (sudac Radovan Dobronić)
7. Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima te moralu društva

U zemljišnoj knjizi, z.k. uložak broj 7195 k.o. Sesevski Kraljevec na listu C na prvom mjestu navodi se; upis: Primitljeno: 10. studenog 2005. Z-3826/05

Temeljem Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje od 08.11.2005. br. 3205678243 solemniziranog kod j.b. Vuger Ignaca pod br. OU-1867/2005 dana 10.11.2005. uknjiženo je pravo zaloga u iznosu od EUR=144-683.00 kunske protivvrijednosti uz kamate, naknade i druge troškove prema Ugovoru sve za korist: 144.683,00 EUR

1.2 Zaprimljeno 28.11.2019.g. pod brojem Z-13391/2019 UKNJIŽBA, USTUPANJE ZALOŽNOG PRAVA, UGOVOR O USTUPU TRAŽBINE 27.09.2019, prijenosom hipotekarne

tražbine koja je osigurana založnim pravom upisanim pod poslovnim brojem Z-3826/05 u iznosu 144.683,00 EUR sa dosadašnjeg vjerovnika Zagrebačke banke d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10 OIB:92963223473 za korist:
na 1.1 u korist *DDM INVEST III AG, OIB: 42497989050, LANDIS + GYR
STRASSE 1, 6300 ZUG, ŠVICARSKA, ŠVICARSKA

1.4 Zaprimljeno 27.07.2022.g. pod brojem Z-10187/2022
UKNJIŽBA, USTUPANJE ZALOŽNOG PRAVA, UGOVOR O USTUPU TRAŽBINE
23.02.2022, OVJERENI PRIJEVOD SPECIJALNE PUNOMOĆI 02.11.2021, prijenosom
hipotekarne tražbine koja je osigurana založnim pravom upisanim pod poslovnim brojem Z-3826/05 u iznosu 144.683,00 EUR sa dosadašnjeg vjerovnika DDM Invest III AG,
Landis + Gyr strasse 1, Zug, Švicarska OIB:42497989050, za korist:
LUCRUM NOVUS D.O.O., OIB: 57623866429, ULICA PAVLA LONČARA 13, 10360
SESVETE

Dokaz: uvid u povijesni zemljišno knjižni uložak br. 7195 k.o. Sesevski Kraljevec

Razlučni vjerovnik Lucrum Novus d.o.o. Podneskom od 01.09.2022. godine kod Općinskog suda u Sesvetama na poslovni broj OVR 887/2021 koji se vodio radi namirenja predmetne tražbine podnio je prijedlog za obustavu ovršnog postupka pokrenutog temeljem ovršne isprave upisane u zemljišnoj knjizi. Rješenjem Općinskog suda u Sesvetama od 19.09.2022. godine ovrha je obustavljena.

Dokaz: uvid u e-predmet spisa poslovni broj Ovr 887/2021 Općinskog suda u Sesvetama

Založno pravo u korist Lucrum novus d.o.o. PRESTALO JE NAMIRENJE.

Zagrebačka banka d.d. nije imala potraživanja prema Koraprom d.o.o. ni u trenutku prijena osiguranja sa Zagrebačke banke na DDM. Dokaz navedenom je Izvadak iz poslovnih knjiga od 06.09.2010. godine, u izvorniku kojim raspolaže osnivač društva DI FENIKS d.o.o. i razlučni vjerovnik obzirom da je prilikom sklapanja ugovora o kupoprodaji nekretnine sa Monolit d.o.o. od 30.12.2010. godine provjerila stanje duga koji je iznosio 948,60 kn te je isti plaćen.

Razlučni vjerovnik Lucrum novus d.o.o. vlasništvo je Petra Čuljka, Pavla Lončara 13, 10360 Sesevete. Dužnik i jamac platac po ugovoru o kreditu broj 5100132610 sklopljenim sa Zagrebačkom bankom dana 08.11.2005. godine je Ivan Čuljak, Sesevete, Pavla Lončara 13. Ujedno je isti dužnik i jamac Ivan Čuljak iz ugovora o kreditu opunomoćio odvjetnika razlučnog vjerovnika za zastupanje u ovom postupku.

Razlučni vjerovnik nije dostavio u stečajni spis ključni dokument – ustupljeni ugovor o kreditu od 8.11.2005. godine sklopljen između Zagrebačke banke d.d. kao vjerovnika i dužnika Koraprom d.o.o. obzirom da iz njega proizlaze prava i obveze. Isti je dostavila u spis razlučni i stečajni vjerovnik Nada Landeka, te je podnijela i prigovor na obračun troškova unovčenja predmeta dana 14.11.2023. godine, ali se njezini podnesci neopravdano ignoriraju od strane stečajne upraviteljice koja se na prigovore, kao ni na ranije istaknute prigovore nije očitovala, i od strane Suda.

Dokaz: Ugovor o kreditu sklopljen između Zagrebačka banka d.d. i Koraprom d.o.o.

Pogrešno je utvrđen iznos kojim bi razlučni vjerovnik u prvom prednosnom redu imao pravo namirenja

U ugovoru o ustupu i prijenosu prava i tražbina sklopljenim između Zagrebačke banke d.d. i DDM Invest III AG od 27.09.2019. **nije naznačen ni iznos prenesene tražbine po osnovi glavnice, ni iznos prenesene tražbine po osnovi kamate.** Navedeno iz razloga jer je preneseno samo osiguranje koje još uvijek nije bilo brisano u zemljišnoj knjizi, **iako je založno pravo prestalo.**

Dokaz Izvod otvorenih stavaka Zagrebačke banke u izvorniku od 06.09.2010., Prijedlog za obustavu ovrhe Lucrum novus d.o.o. od 01.09.2022. g. obzirom da je tražbina prestala.

U zemljišnoj knjizi nije ni u korist razlučnog vjerovnika, ni u korist ranijeg založnog vjerovnika Zagrebačka banka d.d. upisana broičano izražena kamata. Vjerovnik ima pravo namirenja samo one tražbine upisane u zemljišne knjige, ako ista egzistira

Dokaz: kao naprijed izneseno, i uvid u povijesni izvadak z.k. uložka 7159 k.o. Sesevetski Kraljevec, Uvid u ugovor o Ugovor sklopljen između Zagrebačke banke d.d. i Koraprom d.o.o., Ugovor o ustupu i prijenosu prava i tražbina od 27.09.2019. sklopljen između Zagrebačke banke d.d. i DDM Invest III AG zastupan po punomoćniku odvjetniku Davoru Jonjiću iz Zagreba

Dana 23.02.2022. godine prijašnji razlučni vjerovnik DDM INVEST III AG, CH-6300 po punomoćniku odvjetniku Davoru Jonjiću iz Zagreba sklapa sa Lucrum novus d.o.o. iz Sesveta, Pavla Lončara 13, zastupano po prokuristi Zvonimiru Čuljak (sin Ivana Čuljka jamca i dužnika iz ugovora) Ugovor o ustupu tražbine (cesija).

Založno pravo u pogledu kamata, troškova, naknada nije upisano u zemljišnu knjigu na način propisan Zakonom (nije obračunljiv).

Razlučni vjerovnik ne raspolaže ovršnom ispravom u pogledu kamate, zakonske zatezne kamate, troškova niti su isti upisani u zemljišnu knjigu na jasno određen i obračunljiv način kako je to propisano Zakonom .

Navedeno potvrđuje i sudska praksa Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i sudska praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske, cit.;

Iz Rješenja Visokog trgovačkog suda HR broj Pž-4117/2017-2 od 10. kolovoza 2017. g. „Nije sporno da je H-ABDUCO d.o.o. prvi u redosljedu namirenja razlučnih vjerovnika i da ima na predmetnoj nekretnini upisano založno pravo i to zabilježbom Z-5489/09 za iznos glavnice 80.000,00 EUR prema srednjem tečaju Banke za EUR uvećano za pripadajuće kamate i sve troškove i zabilježbom Z-824/10 za iznos glavnice od 200.000,00 kn uvećano za pripadajuće kamate i sve ostale troškove.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je razlučni vjerovnik H-ABDUCO d.o.o. dostavio obračun tražbine iz kojeg proizlazi da ima tražbinu po zabilježbi Z-5489 s osnova glavnice u iznosu od 55.588,22 kn, redovnih kamata u iznosu 88.269,97 kn, zateznih kamata u iznosu 295.764,53 kn i troška u iznosu od 4.623,80 kn pa ukupna tražbina iznosi 940.245,52 kn. Prema obračunu tražbine po zabilježbi Z-824/10 ima tražbinu s osnova glavnice u iznosu od 200.000,00 kn, redovne kamate u iznosu 25.009,55 kn, zatezne kamate u iznosu 160.148,62 kn i troška u iznosu od 2.500,00 kn pa ukupna tražbina iznosi 357.658,17 kn.

U stečajnom postupku St 201/2018 TS Bjelovar predmetna nekretnina prodana je prema pravilima ovršnog postupka.

„Prema stavku 4. stavka 114. OZ-a troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina. Dakle, samo ti troškovi i kamate se pribrajaju glavnoj tražbini i imaju isti prvenstveni red kao i glavnica. U konkretnom slučaju je rješenje o dosudi donešeno 2. ožujka 2016. godine, pa su samo troškovi i kamate u periodu od 2. ožujka 2013. do 2. ožujka 2016. godine mogle biti namirene u istom prvenstvenom redu, a tek ukoliko bi svi različiti vjerovnici bili namireni za tako obračunate tražbine, iz eventualno preostalog iznosa kupovnine bi se namirivale preostale kamate koje nisu namirene zajedno s glavnom tražbinom.“ (Pž – 4117/2017-2 od 10. kolovoza 2017. VTS RH).

„...Stečajni upravitelj nije odgovoran za isplatu kupovnine pravnom predniku tužitelja, jer odluku o isplati kupovnine donosi stečajni sudac sukladno odredbi članka 164. SZ.....“ (Vrhovni sud RH Broj: Rev 1261/2018-2 od 09. veljače 2022.)

„Pri ocjeni osnovanosti revizijskih navoda valja prvenstveno polaziti od odredbe paragrafa 14. st. 1. ZZK/30. Prema toj odredbi založno se pravo može upisati samo u pogledu novčane svote, brojno određene. Pri tražbini, na koju se imaju platiti kamate, upisat će se i visina kamata. Prema mišljenju ovoga suda navedena odredba sasvim jasno propisuje na koji se način kamate upisuju. Tako je posve jasno da se upisuju u visini, a ne nekim drugim nejasnim izrazima poput „s pripadajućim kamatama“.

*Naime, upis založnog prava je strogo formalan budući izvire iz zemljišnoknjižnog prava koje upravo traži vidljivost i transparentnost onoga što je upisano u zemljišne knjige. Stoga je i tadašnji zahtjev zakonodavca spram načina i oblika upisa bio posve jasan i kogentan. Kako to nije učinjeno na način koji je propisivala tada važeća odredba, **tako je pravilno stajalište drugostupanjskog suda o tome da kamate ne mogu biti predmetom utvrđenja tražbine i namirenja.**“ (Vrhovni sud RH Rev 1986/2018-3 30. lipnja 2021. g.*

Iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Broj: Rev 1228/08-2 od 4.srpnja 2010. godine

„Međutim, osnovani su revizijski prigovori tuženika koji se odnose na visinu tražbine koja se namiruje prodajom predmetne nekretnine.

Založni dužnik je dužan trpjeti namirenje iz vrijednosti nekretnine radi namirenja tražbine koja je osigurana založnim pravom.

Nižestupanjskim presudama tuženiku je naloženo namirenje točno određene tužiteljeve tražbine, tj. tražbine u iznosu od 544,006,90 kn sa zateznom kamatom i troškovima. Iz potvrde Zagrebačke banke od 18. srpnja 2007. proizlazi, kako su to utvrdili i nižestupanjski sudovi da se navedeni iznos odnosi na dospjelu, nedospjelu glavnica, redovne i zatezne kamate, a iz izvotka iz zemljišnih knjiga proizlazi da je pravo zaloga uknjiženo na nekretninama u vlasništvu tuženika radi osiguranja tražbine u iznosu od 256.703 DEM (1.000,000,00 kn) s redovnom kamatnom stopom od 8 % godišnje.

***Založno pravo stječe se upisom u zemljišne knjige (čl. 309. ZOV).** Prema tome, tužitelj kao založni vjerovnik ima pravo tražiti namirenje iz vrijednosti nekretnine (zaloga) samo one*

tražbine radi čijeg je osiguranja zasnovano založno pravo pa su sudovi pogrešno primijenili materijalno pravo kada su prihvatili tužbeni zahtjev radi namirenja tražbine koja obuhvaća dio glavnice, redovne i zatezne kamate (ukupno 544.006,90 kn) sve zajedno sa zateznim kamatama.založni vjerovnik ima pravo tražiti namirenje iz vrijednosti nekretnine (zaloga) samo one tražbine radi čijeg osiguranja je zasnovano založno pravo.“

„Odredbom članka 36. stavka 1. ZZK-a koja predstavlja jednu od posebnih odredaba kojima je regulirano pitanje upisa založnog prava (hipoteke), propisano da se **hipoteka može upisati samo glede točno određene svote u novcu, dok je stavkom 2. istog članka propisano da se uz tražbinu za koju je ugovoreno da se plaćaju kamate upisuje i kamatna stopa.**

Založno pravo glede sporednog potraživanja s naslova kamata je bitni sadržaj uknjižbe založnog prava (hipoteke) jer se založeno pravo glede sporednog potraživanja s naslova kamata stječe samo ako je upisano u zemljišne knjige (ovakvo je pravno stajalište izraženo i u rješenju VSRH, Gzz-229/01 od 28. ožujka 2002. te presudi Visokog trgovačkog suda RH Pž-4763/2017 od 6. rujna 2017.). Upisano kroz izraz "sa pripadajućim kamatama" nije u skladu s člankom 36. stavkom 2. ZZK-a.

Založno pravo stječe se upisom u zemljišne knjige, a taj upis ima konstitutivno značenje, pa tražbina osigurana hipotekom iz založene nekretnine može se namiriti samo za iznos koji je upisan u zemljišne knjige u skladu s općim i posebnim pravilima za upis hipoteke, uključujući i ono iz članka 36. stavka 2. ZZK-a. **Stoga, s obzirom na to da u zemljišnim knjigama nije na zakonit način upisano založno pravo glede sporednog potraživanja s osnove kamata, vjerovnik u tom slučaju ostvaruje samo pravo na namirenje iznosa glavnice koji je osiguran hipotekom, ali ne i pravo na namirenje iznosa kamate.“** (Županijski sud u Splitu Broj: Gž Zk-397/2018-2 od 9. kolovoza 2018. godine)

Ugovorom o ustupu tražbine (cesija) prenešena je tražbina na način kako to nije raznije naznačeno u ugovoru koji je ustupljen.

Ugovorne strane u članku 2. Ugovora o ustupu tražbine (cesija) navode:

- (1) „Ugovorne strane suglasno utvrđuju da Cedent ima nenamirene novčane tražbine prema dužniku
- KORAPROM d.o.o. Sesevski Kraljevec, Sesevska cesta 116, OIB: 99328130389 (brisan iz sudskog registra rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. br. Tt-11/17436-1 od 30.09.2013. godine).
 - DIP d.d. u stečaju, Karlovac, Banija 127, OIB: 30665083841
 - IVAN ČULJAK, OIB 85057102558

Temeljem Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje br. 3205678243 od 08.11.2005. kreditna partija 5100132610, solemniziran kod javnog bilježnika Ignac Vuger iz Seseveta, Karlovačka ulica 2, pod posl. br. OU-1867/2006 dana 10.11.2005.

i to u ukupnom iznosu **od HRK 1.066.776,64 kn** prema izvodima iz poslovnih knjiga DDM III AG na dan 27.12.2021. koji je u prilogu ovog Ugovora.

Jednostrano sastavljeni izvodi iz poslovnih knjiga nemaju svojstvo ni ovršne ni vjerodostojne isprava kojom bi se dokazivala tražbina. Izvodi iz poslovnih knjiga koji priležu Ugovoru o ustupu potraživanja – NEISTINITE SU ISPRAVE I SADRŽE NEISTINITE ČINJENICE

U članku 3. st. 2. Ugovora o ustupu navodi se: „Naknada za ustup tražbina (cesija) iz ovog ugovora iznosa EUR 120.000,00 (stodvadeset tisuća eur) u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB na dan plaćanja, s rokom plaćanja do dana 30.06.2022. godine.“

Ugovorom o ustupu tražbine (cesija) od 23.02.2022. godine sklopljen između DDM INVEST III AG-CH 6300 i LUCRUM NOVUS d.o.o., Sesvete, Pavla Lončara 13, OIB: 57623866429 po prokuristu Zvonimiru Čuljak, OIB: 26000786913, Pavla Lončara 13, Sesvete u članku 8. navodi se: „Cesionar potvrđuje da je upoznat s činjenicom da se vodi slijedeći pravni postupak

*nad ovršenikom Marija Čuljak, pred Općinskim sudom u Sesvetama broj Ovr-887/2021

*nad dužnikom Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o., Ivanec, Trg hrvatskih Ivanovaca, OIB: 10369907905 pod poslovnim brojem St-201/2018 pred Trgovačkim sudom u Bjelovaru

Ni iznos od 1.066.776,64 kn, ni stavke iz čl. 8. Ugovora o ustupu tražbine nisu bili predmet Ustupa Ugovorom o ustupu i prijenosu prava i tražbina iz ugovora od 27.09.2019. godine tim više što DI FENIKS d.o.o. na dan 27.09.2019. godine nije ni bio knjižni vlasnik nekretnine na kojoj je bilo upisano založno pravo koje je predmet ustupa Ugovorom od 27.09.2019.

Sve naprijed navedeno ukazuje na smišljene prijevarne radnje razlučnog vjerovnika i smišljenu obmanu u odnosu na sud, jer se radi O NEISTINITIM ČINJENICAMA što sve ukazuje i na osnovanu sumnju na počinjenje kaznenog djela prijevare, kaznenog djela pranja novca, k.d. krivotvorenja isprava i k.d. sprječavanja dokazivanja jer se radi o ugovoru o ustupu tražbine (cesija) koji sadrži lažne i neistinite činjenice koje nisu mogle biti prenešene jer nisu niti bile predmet ranijih ugovora.

Prilog ugovoru o ustupu tražbina su **jednostrano sastavljeni Izvodi iz poslovnih knjiga** sa danom 28.12.2021. godine u kojem se navodi da tražbina iznosi

56.140,90 EUR glavnica

84.236,05 EUR dospjela zatezna kamata

399,06 EUR troškovi

Uz ugovor o ustupu tražbine (cesija) punomoćnik razlučnog vjerovnika dostavio je u spis jednostrano sastavljenu Potvrdu od 12.07.2022. godine ovjerenu kod Javnog bilježnika Ilinke Lisonek, Zagreb, Trg hrvatskih velikana 4 pod brojem OV-5829/2022 kojom potvrđuje da je trgovačko društvo u cijelosti isplatilo naknadu za ustup-prijenos tražbine (cesija) u iznosu od EUR 120.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti.

Predmetna Potvrda NIJE ISTINITA ISPRAVA I SADRŽI NEISTINITE ČINJENICE.

Pravni posao utemeljen na tako jednostrano sastavljenim neistinitim ispravama i potvrdama, sve i kad bi bio istinit mogao bi samo predstavljati pranje novca. Navedeno potvrđuje slijedeće:

Iz javno dostupne Bilješke uz temeljne financijske izvještaje od 4. svibnja 2023. godine za poslovnu godinu 2022. nesporno je da su financijski pokazatelji U APSOLUTNOJ SUPROTNOSTI sa prethodno opisanim ispravama i sa Potvrdom o otkupu tražbine u iznosu od 120.000,00 EUR. Stoga je ta isprava LAŽNA.

Založno pravo (imovina) nije knjiženo u strukturi kapitala u bilanci. Nisu iskazane ni eventualne obveze po iznosu od 120.000,00 EUR. Iz ISPISA BILANCE I RAČUNA DOBITI I GUBITKA za 2022. godine, izdavatelj FINA (izvornik) evidentno je da Lucrum nosu d.o.o. sa 31.12.2022. godine ima imovinu u iznosu od 110.038,00 kn. U pogledu dokaza iskazanih navoda o pranju novca ukazuje brojčani iznos Troškovi osoblja u iznosu od 3.758,646,00. **Naime, U bilanci je iskazan broj od 12 radnika za 2022. godinu, te proizlazi da u vrijeme kada se zbog proglašene pandemije COVID 19 nije poslovalo, djelatnici Lucrum Novus d.o.o. imali mjesečna primanja svaki u iznosu od 26.101,00 kn, dok su istovremeno na godišnjoj bazi iskazani porezi i doprinosi u iznosu tek u iznosu od 707.184,00 kn. Sumnje u pranje novca potvrđuje i Registar godišnjih financijskih izvješća na str. 10 Izvještaja poduzetnika LUCRUM NOVUS d.o.o. koji navodi da je 2.057.436,00 kn prihoda iz promidžbe, putničkih agencija, obrazovanja i dr.), dok je 2.057.436,00 kn prihod od prodaje u zemlji.**

Naravno, plaćanja iznosa od 120.000,00 EUR – nema u financijskim izvještajima ni u tragovima.

Sve i da egzistira tražbina kako to neistinito navodi razlučni vjerovnik upisana u zemljišnu knjigu, zakon propisuje da se razlučni vjerovnik može namiriti samo za iznos glavnice i tri godine kamate unazad (pod uvjetom da je kamata brojčano obračunljivo upisana u zemljišnu knjigu).

Prema tome, Prijedlog za namiru kupovine stečajne upraviteljice nije ispravan ni usklađen sa zakonom, te isti treba ispraviti.

NEPOŠTENE UGOVORNE ODREDBE – obveza ispitivanja ovršnog akta po službenoj dužnosti

Ugovor o dugoročnom kreditu za projektno financiranje sklopljen između Zagrebačke banke d.d. i Koraprom d.o.o. po direktoru Ivanu Čuljku (i vlasniku Koraprom) sadrži nepoštene ugovorne odredbe.

Iz čl.9. Ugovora nesporno je da uz korisnika kredita (koji je bio nesolventan) za urednu otplatu cjelokupne tražbine jamči fizička osoba Jamac Ivan Čuljak, iz Sesveta, Pavla Lončara 13, založni dužnici fizičke osobe Ivan Čuljak, iz Sesveta, P. Lončara 13, Tomo Valjak iz Sesveta, Sesvetska cesta 116.

Prijenosom ugovora sa nepoštenim ugovornim odredbama koje su uslijed nepoštenosti i nišetne i ne proizvode pravne učinke na ranijeg razlučnog vjerovnika i na novog razlučnog vjerovnika, nišetan je. Na nišetnost sud je dužan paziti po službenoj dužnosti i ispitati sadrži li ugovor nepoštene i nišetne ugovorne odredbe, pa i u stečajnom postupku.

*Prilog: Ugovor o dugoročnom kreditu za projektno financiranje kreditna parija 5100132610
Ugovor o ustupu i prijenosu prava i tražbina od 27.09.2019. broj ovjere OV-8125/2019
Ugovor o ustupu tražbine (cesija) od 23.02.2022. godine*

Presuda Europskog suda u Luksemburgu od 21. travnja 2016. u predmetu C-377/14 Radlinger protiv Republike Češke, obvezujuća je za Republiku Hrvatsku obzirom da je europsko pravo iznad nacionalnog prava i svaki sud je dužan implementirati ga u svoje odluke, navodi:

„Odredbe potrošačkog ugovora o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlih iz ugovora.“

Europska Direktiva o zaštiti potrošača 93/13 i Izmjena i dopuna Direktive broj 93/13 EEZ, Direktiva EEZ 2019/2161 od 27. studenoga 2019 dopušta da se ugovor smatra potrošačkim i u situaciji kada je jamac platac i sudužnik fizička osoba kao u konkretnom ugovoru.

„Države članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor o tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba.

Prema pravnom shvaćanju Suda europske unije izraženo u presudi broj C-407/18 od 26. lipnja 2019. godine (ujedno i na sjednici Građanskih odjela Vrhovnog suda RH 12.03.2022. godine), sudovi dužni ispitati jesu li odredbe sadržane u potrošačkom ugovoru nepoštene, odnosno ništetne u smislu Direktive 93/13/EEZ.

„Slijedom navedenog Sud (treće vijeće u predmetu C-377/14 odlučuje;

- 1. Članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima o potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da mu je protivan nacionalni postupovni propis poput onoga u glavnom postupku, kojim je propisano da u stečajnom postupku, s jedne strane, sud pred kojim se vodi taj postupak ne može po službenoj dužnosti ispitati eventualnu nepoštenost ugovornih odredbi na kojima se temelje tražbine koje su prijavljene u okviru navedenog postupka, čak i u slučaju kada taj sud raspolaže potrebnim pravnim i činjeničnim elementima te da, s druge strane, taj sud može ispitati samo tražbine koje nisu osigurane založnim pravom i samo u odnosu na određeni broj prigovora u kojima se ističe zastara tražbina ili njihov prestanak.*
- 2. Članak 10. stavak 2. točku (d.) Direktive 2008/48/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. u ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ treba tumačiti na način da se njime nalaže da nacionalni sud pred kojim se vodi spor o tražbinama koje se temelje na ugovoru o kreditu u smislu te Direktive po službenoj dužnosti ispita poštovanje obveze pružanja informacije predviđene tom odredbom te da poduzme mjere koje su propisane nacionalnim pravom u slučaju takve povrede, pod uvjetom da sankcije pritom ispunjavaju zahtjeve iz članka 23. navedene direktive.*
- 3. Članak 3. točku (1) i članak 10. stavak 2. Direktive 2008/48 te točku I. Priloga I. toj Direktivi treba tumačiti na način da ukupni iznos kredita i iznos povlačenja novca obuhvaćaju sve iznose koji su stavljeni na raspolaganje potrošaču, čime su isključeni oni iznosi koji se isplaćuju vjerovniku s osnova troškova koji su povezani s predmetnim kreditom i koji nisu u stvarnosti isplaćeni potrošaču.*
- 4. Odredbe Direktive 93/13 treba tumačiti na način da, prilikom utvrđenja da je iznos naknade koju mora platiti potrošač koji propusti ispuniti svoju obvezu nerazmjerno velik u smislu točke 1. podtočke (e) priloga toj Direktivi, valja ocijeniti kumulativni*

učinak svih odredbi koje se na to odnose i koje su sadržane u razmatranom ugovoru, neovisno o tome traži li vjerovnik u stvarnosti puno ostvarenje svoje tražbine, te kada je to slučaj, nacionalni sud mora izuzeti iz primjene sve odredbe za koje je utvrdio da su nepoštene, kako bi osigurao da potrošač ne bude njima vezan.

IZ sadržaja čl. 23. Direktive 2008/48 proizlazi da tijela država članica moraju osigurati, da se, prilikom prenošenja navedene direktive i njezine provedbe, primjenjuju učinkovite proporcionalne i odvraćajuće sankcije.

Nadalje, nacionalni sudovi su prilikom primjene unutarnjeg prava dužni, koliko je to moguće, tumačiti ga u skladu s tekstom i ciljem direktive 2008/48 kako bi se njome postigao predviđeni rezultat i postupilo u skladu s trećim stavkom članka 288. UFEU-a. Naime, ta obveza usklađenog tumačenja nacionalnog prava inherentna je sustavu UFEU-a jer omogućuje nacionalnim sudovima da osiguraju, u okviru svojih nadležnosti, potpunu učinkovitost prava Unije prilikom rješavanja sporova koji se pred njima vode (vidjeti presudu od 24. siječnja 2012. Dominguez C-282/10, EU;C;2012;33 t. 24 te navedenu sudsku praksu)

„Na sudu je da provjeri je li jedan ili više iznosa koji su navedeni u točkama 27. i 28. presude nezakonito uključen u ukupni iznos kredita u smislu članka 3. točke (1) Direktive 2008/48 s obzirom na to da ta okolnost može utjecati na izračun EKS-a i slijedom toga na točnost informacija koje je vjerovnik morao, sukladno čl. 10. stavku 2. te direktive navesti u ugovoru o kojemu se raspravlja u glavnom postupku.“

Primjena prava EU koje je nadređeno nacionalnom pravu. Navedeno u predmetu 106/77:

„14 Izravna primjena znači da odredbe prava Zajednice treba u potpunosti i ujednačeno primjenjivati u svim državama članicama od trenutka kad stupe na snagu i tako dugo dok su na snazi.

15 Te odredbe su stoga izravni izvor prava i obveza za sve one na koje se odnose, bilo da je riječ o državama članicama ili pojedincima koji su stranke u pravnim odnosima koje uređuje pravo Zajednice.

16 Taj učinak odnosi se također i na svaki sud koji, kao tijelo države članice, u predmetima iz svoje nadležnosti ima zadaću štiti subjektivna prava koja je pojedincima dodijelilo pravo Zajednice.

17 Dodatno, na temelju načela nadređenosti prava Zajednice, odredbe Ugovora i izravno primjenjivih akata institucija samom činjenicom stupanja na snagu imaju u odnosu na nacionalno pravo država članica takav učinak da ne samo da čine automatski neprimjenjivom svaku suprotnu im odredbu nacionalnog prava, nego, s obzirom na to da te odredbe i akti čine integralni i pravno nadređeni dio pravnog poretka primjenjivog na području svake države članice, također sprječavaju valjano donošenje novih nacionalnih zakonodavnih akata u onoj mjeri u kojoj bi takvi akti bili nespojivi s pravnim pravilima Zajednice.

18 Naime, priznavanje bilo kakvih pravnih učinaka nacionalnim zakonodavnim aktima koji zadiru u područje u kojem Zajednica izvršava svoje zakonodavne ovlasti ili koji su na neki drugi način nisu u skladu s odredbama prava Zajednice,

značilo bi negirati učinkovitost bezuvjetno i neopozivo preuzetih obveza država članica na osnovi Ugovora te bi dovelo u pitanje same temelje Zajednice.

19 Isto shvaćanje proizlazi iz strukture članka 177. Ugovora prema kojem svaki nacionalni sud ima pravo obratiti se Sudu uvijek kada ocijeni da je prethodna odluka o tumačenju ili valjanosti prava Zajednice nužna za donošenje odluke u postupku u kojem sudi.

20 Učinkovitost te odredbe bila bi umanjena ukoliko bi sudac bio spriječen izravno primijeniti pravo Zajednice u skladu s odlukom ili sudskom praksom Suda.

21 Iz svega gore navedenog proizlazi da svaki nacionalni sud u predmetu iz svoje nadležnosti ima dužnost u potpunosti primijeniti pravo Zajednice i pružiti zaštitu pravima koja na temelju njega pripadaju pojedincima, ostavljajući neprimijenjenom svaku odredbu nacionalnog zakona koja bi mu mogla biti suprotna, bez obzira na to je li donesena prije ili nakon pravnog pravila Zajednice.

24 Prema tome, na prvo pitanje treba odgovoriti da nacionalni sudac koji u okviru svoje nadležnosti mora primijeniti odredbe prava Zajednice ima dužnost osigurati puni učinak tih pravnih pravila ostavljajući na vlastitu inicijativu neprimijenjenom, ukoliko smatra da je to potrebno, svaku suprotnu odredbu nacionalnog prava, čak i ako je ona donesena kasnije, bez potrebe da zatraži ili čeka prethodno stavljanje izvan snage te odredbe kroz zakonodavni ili bilo koji drugi postupak predviđen ustavom.

25 Drugim pitanjem pita se, u biti, mora li, pod pretpostavkom da pravo Zajednice prihvaća da je moguće odgoditi zaštitu prava priznatih na temelju odredaba prava Zajednice do trenutka kad nadležna nacionalna tijela doista ne stave izvan snage eventualne suprotne nacionalne odredbe, takvo stavljanje izvan snage u svim slučajevima imati neograničen retroaktivni učinak kako bi se izbjegli bilo kakvi štetni učinci na prava o kojima je riječ.

26 Iz odgovora na prvo pitanje proizlazi da nacionalni sudac ima dužnost osigurati zaštitu prava priznatih na temelju odredaba pravnog sustava Zajednice bez potrebe da zatraži ili čeka da nacionalna tijela ovlaštena u tu svrhu stave izvan snage nacionalne mjere koje bi mogle sprječavati izravnu i trenutnu primjenu pravnih pravila Zajednice.

Nacionalni sudac koji u okviru svoje nadležnosti mora primijeniti odredbe prava Zajednice ima dužnost osigurati puni učinak tih pravnih pravila ostavljajući na vlastitu inicijativu neprimijenjenom, ako je to potrebno, svaku suprotnu odredbu nacionalnog prava, čak i ako je ona donesena kasnije, bez potrebe da zatraži ili čeka prethodno stavljanje izvan snage te odredbe kroz zakonodavni ili bilo koji drugi postupak predviđen ustavom. Stoga je u praksi Europskog suda zaključeno da direktive imaju vertikalni izravni učinak u svim slučajevima kada se pojedinac u postupku prema/protiv države poziva na neko svoje subjektivno pravo i to iz razloga jer je država trebala pravilno implementirati direktive odnosno to je obveza države.

U konkretnom stečajnom postupku radi se o kaznenim djelima prvog razlučnog vjerovnika u prednosnom redu a na štetu Stečajnog dužnika, razlučnih vjerovnika u drugom i trećem prednosnom redu i stečajnih vjerovnika. Nije jasno iz kojih razloga stečajna upraviteljica nezakonitim obračunom podupire takve nezakonite radnje razlučnog vjerovnika Lucrum Novus d.o.o. te predlaže namiru suprotno Ustavu, moralu društva, zakonskim odredbama i protivno sudskoj praksi, kao i protivno pravu EU koje je nadređeno nacionalnom pravu.

Slijedom svega iznesenog, a obzirom da se Prijedlog o namiri kupovnine i namirenju razlučnog vjerovnika Lucrum Novus d.o.o. temelji na pogrešnoj primjeni materijalnog prava i na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, kao i na zahtjevu razlučnog vjerovnika Lucrum Novus d.o.o. PREKO SVOJIH OVLASTI RASPOLAGANJA, razlučni vjerovnik Nada Landeka

Predlaže

da stečajni upravitelj ispravi svoj prijedlog u skladu sa zakonom, odnosno da stečajni sudac po službenoj dužnosti ispravi Prijedlog stečajnog upravitelja i odluku o namirenju razlučnih vjerovnika donese u skladu sa stanjem zemljišne knjige, u skladu sa Zakonom i primjenom Europskog prava iz presude C-377/14 predmet Radlinger protiv Finske, imajuću u vidu da razlučni vjerovnik prvi u prednosnom redu ne raspolaže ovršnom ispravom, da njegovo pravo na namirenje kamate i zakonske kamate nije upisano u zemljišnoj knjizi na način propisan ZZK, a da drugi razlučni vjerovnik po prednosnom redu, raspolaže pravomoćnom ovršnom ispravom, pravomoćnim i ovršnim rješenjem o ovrsi kojim je sudskom odlukom određeno namirenje glavnice i kamate sve sukladno upisanom založnom pravu.

Zagreb, 13. siječanj 2024. godine

RAZLUČNI VJEROVNIK

NADA LANDEKA